

tagen den Gang og senere, da vi fik Proceskommissionens Forslag til Behandling i det store Retsudvalg, ligesom det endnu senere er fremsat som Forslag af Folketinget og Ministeren, der vare enige om det. Landstinget har nu ladet denne Paragraf gaa ud. Jeg finder, at det er højst uheldigt, og navnlig finder jeg, at det er uheldigt nu paa samme Tid, da vi i Modsætning til, hvad vi gjorde under det store Udvalgs Arbejde, da vi havde adskilt Politimester- og Dommermyndigheden, atter lade disse flyde sammen og lade Politimesteren være tilsynsførende med Arrestanterne. Han er jo ved den underste Instans den samme som Dommeren. Det vil altsaa sige, at vi lade den Mand, som, da der ikke findes nogen Anklagemyndighed ved Siden af ham, med nogenlunde menneskelig Rime- lighed kan antages ikke at være vedkom- mende tiltaltes Forsvarer eller venlig- sindede Opmand, skalte og valte med For- hørsobjektet, som Arrestanten er, og lade ham skalte og valte ikke blot i Forhørene, men ogsaa i den Tid, Arrestanten sidder gemt i Arresten, uden at det fra Borgernes Side vil være muligt at udøve noget Til- syn. Jeg finder dette højst uheldigt.

En lille Bemærkning vil jeg tillade mig at gøre til § 969. Der er Tale om, hvem der skal betale Sagsomkostningerne. Det er ikke Sparsommelighedens Understrøm ved den store Retsreform, jeg nu atter skal komme ind paa, men derimod Betalingen af Omkostningerne i de enkelte kriminelle Sager. De skulle først og frem- mest betales af den, der er kendt skyldig, altsaa som Forbryder mod sit Lands Love. Han skal betale, hvad det har kostet at overbevise ham, at skaffe Vidner og pleje Retten i hans Sag. Det er der ikke noget at sige til. Men saa følger Landstinget meget be- tænkelig til: „eller kendes han ved Dom uberettiget til Oprejsning for uforskyldt Anholdelse eller Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller Strafudstaaelse“, saa skal Sagsomkostningerne ogsaa paa- lægges ham. Jeg finder det meget uhel- digt, at det ligefrem statueres i Loven, at en Mand, der er frifunden eller løsladt uden Tiltale, og som bagefter søger Er- statning for formentlig ulovlig Anholdelse eller Varetægtsarrest, skal, naar han ikke kan skaffe de fornødne Beviser til Veje for sin Uskyld, eller naar Omstændighederne maatte være saadanne, at Dommeren kan have en nogenlunde begrundet Ret til den Fejltagelse, han har begaaet ved at be- lægge ham med Arrest, have Skade føjet

til den Skam, der er overgaaet ham, ved, at Sagens Omkostninger paalægges ham.

Disse Ting saa vel som, jeg kan sige, Hundreder af andre Ting vil det være nødvendigt at tage under alvorlig Over- vejelse i det Udvalg, som forhaabentlig bliver nedsat til Behandling af den fore- liggende Sag, thi vi maa huske paa, at det forholder sig ikke, som Justitsministe- ren og Flertallets Ordfører have sagt, at dette er en Sag lige rent ud ad Lande- vejen, en Fortsættelse af den gamle Sag, Folketinget har haft, det er det jo ikke. Principperne ere knækkede, brudte og for- ladede paa saa mange af de største og mest betydelige Steder, og de enkelte Detailler ere som Følge deraf saadan omarbejdede og omkalfatrede, at det er et nyt Forslag, vi her skulle behandle, en Sag, der rummer lige saa alvorlige og omfattende Livsforhold som dem, der vare Genstand for Behandling i sin Tid i det store Retsudvalg. Derfor vil jeg foreløbig meget vægre mig ved at tro de Antyd- ninger, jeg syntes at kunne finde i den højtærede Ministers Ord — da han sagde, at han, hvis ikke andre stillede Forslag til anden Behandling, vilde forbeholde sig i hvert Fald at stille de og de Forslag — og ogsaa i nogle Udtalelser fra den ærede Ordfører for Flertallet, der gik om- trent i samme Retning, at han ogsaa havde nogle af sine Kæledægger, han vilde føre frem her i slap Line ved anden Behandling. „Udvalg“ var et Ord, jeg ikke hørte noget om, før jeg selv nævnte det, men idet jeg nævner det, vil jeg tillade mig at sige, at skulde det være Menin- gen, at der ikke fra det ledende Flertals Side vil blive begæret Udvalg nedsat, vil jeg forlange det nedsat, thi det er ganske nødvendigt, at denne Sag kommer til Ud- valgsbehandling. Med Hensyn til Bered- villighed til at arbejde anstrengt og hur- tigt i Udvalget kan jeg sige, at jeg og mine Meningsfæller have samme Bered- villighed og Arbejdslyst til at faa det bedste ud af denne Sag, selv i den for- kvalede Skikkelse, den nu har, og hvori den trænger til meget mere Kærlighed og Omhu end i gamle Dage.

Jeg skal slutte mine Bemærkninger med at sige, at jeg anser det foreliggende Forslag for ganske ufyldstgørende. Jeg anser det navnlig for uforsvarligt at gen- nemføre en Retsreform i Straffesager uden samtidig at indføre en Anklager, saaledes at vi have Anklageren staaende paa den ene Side, Forsvareren paa den